

TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION

PRÆAMBEL

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE, HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING, PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK, HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN, PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSE REPUBLIK, PRÆSIDENTEN FOR IRLAND, PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK, HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG, HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE, PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISKE REPUBLIK, HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND²,

17

SOM ER BESLUTTET PÅ at markere en ny fase i den europæiske integrationsproces, der blev indledt med oprettelsen af De Europæiske Fællesskaber,

SOM ERINDRER OM den historiske betydning af at bringe det europæiske kontinents deling til ophør og om behovet for at tilvejebringe et solidt grundlag for opbygningen af fremtidens Europa,

SOM BEKRÆFTER den betydning, de tillægger principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne samt de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet,

SOM BEKRÆFTER den betydning, de tillægger de grundlæggende arbejdsmarkeds-mæssige og sociale rettigheder som defineret i den europæiske socialpagt, der blev undertegnet i Torino den 18. oktober 1961, og i fællesskabspagten om arbejdsta-gernes grundlæggende arbejdsmarkeds-mæssige og sociale rettigheder fra 1989,

SOM ØNSKER at styrke solidariteten mellem deres folk, samtidig med at de respek-terer disses historie, kultur og traditioner,

SOM ØNSKER at udbygge institutionernes demokratiske og effektive virkemåde yderligere for at sætte disse i stand til inden for en fælles institutionel ramme bedre at udføre de opgaver, der pålægges dem,

2 **Republikken Bulgarien**, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Cypern, Republikken Let-land, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Østrig, Republikken Polen, **Rumænien**, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige er efterfølgende blevet medlemmer af Den Europæiske Union.

SOM HAR DET FORSÆT at opnå en styrkelse af og konvergens mellem deres økonomier og at indføre en Økonomisk og Monetær Union, som i overensstemmelse med denne traktat omfatter en fælles og stabil valuta,

SOM ER BESLUTTET PÅ at fremme økonomiske og sociale fremskridt for deres folk under hensyn til princippet om bæredygtig udvikling og som led i gennemførelsen af det indre marked samt i tilvejebringelsen af øget samhørighed og miljøbeskyttelse, og på at gennemføre politikker, der sikrer, at fremskridt med hensyn til økonomisk integration ledsages af parallelle fremskridt på andre områder,

SOM HAR DET FORSÆT at indføre et fælles borgerskab for statsborgerne i deres lande,

18

SOM HAR DET FORSÆT at gennemføre en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, som vil kunne føre til et fælles forsvar i overensstemmelse med artikel 17, og derved styrke den europæiske identitet og uafhængighed med det formål at fremme fred, sikkerhed og fremskridt i Europa og i verden som helhed,

SOM ER BESLUTTET PÅ at lette den frie bevægelighed for personer, samtidig med at deres befolkningers sikkerhed og tryghed sikres ved oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat,

SOM HAR DET FORSÆT at videreføre processen hen imod en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk, i hvilken beslutningerne træffes så nært på borgerne som muligt i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet,

SOM TAGER de yderligere skridt i betragtning, der skal tages for at fremme den europæiske integration,

HAR VEDTAGET at oprette en Europæisk Union, og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

(listen over befuldmægtigede er ikke gengivet)

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

AFSNIT I

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 1 EU

EU's oprettelse og grundlag

Ved denne traktat opretter de HØJE KONTRAHERENDE PARTER indbyrdes en EURO-PÆISK UNION, i det følgende benævnt »Unionen«.

Denne traktat udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, hvor beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt.

Unionens grundlag er De Europæiske Fællesskaber samt den politik og det samarbejde, som indføres ved denne traktat. Unionen har til opgave på en sammenhængende og solidarisk måde at tilrettelægge forbindelserne mellem medlemsstaterne og mellem deres folk.

Artikel 2 EU

EU's mål

Unionen har som mål:

- at fremme økonomiske og sociale fremskridt og et højt beskæftigelsesniveau og opnå en afbalanceret og bæredygtig udvikling, navnlig gennem etableringen af et område uden indre grænser, styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed og oprettelsen af en Økonomisk og Monetær Union, der i sin endelige udformning skal omfatte en fælles valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat
- at styrke sin identitet i internationale sammenhænge, især gennem iværksættelsen af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, som vil kunne føre til et fælles forsvar i overensstemmelse med artikel 17
- at styrke beskyttelsen af medlemsstaternes statsborgeres rettigheder og interesser gennem indførelsen af et unionsborgerskab
- at bevare og udbygge Unionen som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer, kombineret med passende foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl, indvandring og forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet

- at opretholde gældende fællesskabsret fuldt ud og udbygge den med henblik på at overveje, i hvilket omfang det eventuelt er nødvendigt at revidere den politik og det samarbejde, der iværksættes ved denne traktat, med henblik på at sikre effektiviteten af Fællesskabets mekanismer og institutioner.

Unionens mål skal gennemføres som foreskrevet i denne traktat og i overensstemmelse med de betingelser og efter den tidsplan, som er fastsat heri, samt under iagttagelse af subsidiaritetsprincippet som defineret i artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 3 EU

EU's institutionelle ramme

20

Unionen har en fælles institutionel ramme, som sikrer sammenhæng og kontinuitet i de foranstaltninger, der iværksættes for at nå målene, idet gældende fællesskabsret samtidig overholdes og udbygges.

Unionen påser i særdeleshed, at der er sammenhæng i hele Unionens optræden udadtil som led i de fælles politikker for udenrigsanliggender, sikkerhed, økonomi og udviklingssamarbejde. Rådet og Kommissionen har ansvaret for at sikre denne sammenhæng og samarbejder med henblik herpå. De varetager inden for deres respektive kompetenceområder gennemførelsen af disse politikker.

Artikel 4 EU

Det Europæiske Råd

Det Europæiske Råd tilfører Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling, og fastlægger de overordnede politiske retningslinjer herfor.

Det Europæiske Råd består af stats- og regeringscheferne i medlemsstaterne samt af formanden for Kommissionen. Disse bistås af medlemsstaternes udenrigsministre og et medlem af Kommissionen. Det Europæiske Råd træder sammen mindst to gange årligt under forsæde af stats- eller regeringschefen for den medlemsstat, som udøver formandskabet for Rådet.

Det Europæiske Råd forelægger Europa-Parlamentet en rapport efter hvert af sine møder samt en skriftlig årsrapport om Unionens fremskridt.

Artikel 5 EU

Institutionernes beføjelser

Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Domstolen og Revisionsretten udøver deres beføjelser under de betingelser og med de mål for øje, som er fastsat dels i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og i senere traktater og

retsakter om ændring eller supplerung af nævnte traktater, dels i de øvrige bestemmelser i nærværende traktat.

Artikel 6 EU

EU's principper

1. Unionen bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles.
2. Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten.
3. Unionen respekterer medlemsstaternes nationale identitet.
4. Unionen tilvejebringer de nødvendige midler for at nå sine mål og gennemføre sin politik.

Artikel 7 EU

Overtrædelse af principper

1. På begrundet forslag af en tredjedel af medlemsstaterne, Europa-Parlamentet eller Kommissionen kan Rådet med et flertal på fire femtedele af sine medlemmer efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet fastslå, at der er en klar fare for, at en medlemsstat groft overtræder principper i artikel 6, stk. 1, og rette passende henstillinger til denne medlemsstat. Inden Rådet fastslår dette, hører det den berørte medlemsstat, og det kan efter samme fremgangsmåde anmode uafhængige personer om inden for en rimelig frist at fremlægge en rapport om situationen i den pågældende medlemsstat.

Rådet efterprøver regelmæssigt, om de forhold, der har fået Rådet til at fastslå ovennævnte, stadig er gældende.

2. Rådet kan i dets sammensætning af stats- og regeringschefer med enstemmighed på forslag af en tredjedel af medlemsstaterne eller Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet fastslå, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder principper i artikel 6, stk. 1, efter at have opfordret den pågældende medlemsstats regering til at fremsætte sine bemærkninger.

3. Hvis en overtrædelse som omhandlet i stk. 2 er fastslået, kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte at suspendere visse af de rettigheder, der følger af anvendelsen af denne traktat på den pågældende medlemsstat, herunder de stemmeret-

tigheder, der er tillagt repræsentanten for den pågældende medlemsstats regering i Rådet. Rådet tager i så fald hensyn til en sådan suspensions mulige følger for fysiske og juridiske personers rettigheder og forpligtelser.

Den pågældende medlemsstat er under alle omstændigheder fortsat bundet af sine forpligtelser i henhold til denne traktat.

4. Rådet kan senere med kvalificeret flertal beslutte at ændre eller tilbagekalde foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 3, som følge af ændringer i den situation, som har ført til, at de blev indført.

5. Ved anvendelsen af denne artikel træffer Rådet afgørelse uden at tage den pågældende medlemsstats regeringsrepræsentants stemme i betragtning. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de i stk. 2 omhandlede afgørelser. Kvalificeret flertal defineres som samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Dette stykke gælder også, hvis stemmerettigheder suspenderes i medfør af stk. 3.

6. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 træffer Europa-Parlamentet afgørelse med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer og et flertal af sine medlemmer.

AFSNIT II

BESTEMMELSER OM ÆNDRING AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB MED HENBLIK PÅ OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

Artikel 8 EU

(gengives ikke)

AFSNIT III

BESTEMMELSER OM ÆNDRING AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB

Artikel 9 EU

(gengives ikke)

AFSNIT IV

BESTEMMELSER OM ÆNDRING AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB

23

Artikel 10 EU

(gengives ikke)

AFSNIT V

BESTEMMELSER OM EN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

Artikel 11 EU

Målsætninger, medlemsstaternes loyalitet og solidaritet

1. Unionen fastlægger og gennemfører en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der dækker alle områder inden for udenrigs- og sikkerhedspolitikken og har følgende mål:

- beskyttelse af Unionens fælles værdier, grundlæggende interesser, uafhængighed og integritet i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt
- styrkelse af Unionens sikkerhed i alle henseender

- bevarelse af freden og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt samt principperne i Helsingfors-slutakten og målene i Paris-chartret, herunder de principper og de mål, der vedrører de ydre grænser
- fremme af det internationale samarbejde
- udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstatsprincippet samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

2. Medlemsstaterne støtter aktivt og uforbeholdent Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik i en ånd af loyalitet og gensidig solidaritet.

24

Medlemsstaterne samarbejder for at styrke og udvikle deres gensidige politiske solidaritet. De afstår fra enhver handling, som strider imod Unionens interesser, eller som kan skade dens effektivitet som en sammenhængende faktor i internationale forbindelser.

Rådet påser, at disse principper overholdes.

Artikel 12 EU

Virkeliggørelse af målene

Unionen tilstræber at virkeliggøre målene i artikel 11 ved

- at fastlægge principperne og de overordnede retningslinjer for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik
- at træffe afgørelse om fælles strategier
- at vedtage fælles aktioner
- at vedtage fælles holdninger
- at styrke det systematiske samarbejde mellem medlemsstaterne om deres politik.

Artikel 13 EU

Fastlæggelse af principper og overordnede retningslinjer; fælles strategier og mål

1. Det Europæiske Råd fastlægger principperne og de overordnede retningslinjer for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder for anliggender, der har indvirkning på forsvarsområdet.

2. Det Europæiske Råd træffer afgørelse om fælles strategier, som skal iværksættes af Unionen, på områder, hvor medlemsstaterne har vigtige fælles interesser.

I de fælles strategier fastsættes mål og varighed og de midler, der skal stilles til rådighed af Unionen og medlemsstaterne.

3. Rådet træffer de nødvendige afgørelser for fastlæggelse og iværksættelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik på grundlag af de overordnede retningslinjer, som Det Europæiske Råd fastlægger.

Rådet anbefaler Det Europæiske Råd fælles strategier og iværksætter dem, især ved at vedtage fælles aktioner og fælles holdninger.

Rådet påser, at Unionens aktion fremtræder som en helhed, er sammenhængende og effektiv.

25

Artikel 14 EU

Vedtagelse af fælles aktioner

1. Rådet vedtager fælles aktioner. Fælles aktioner vedrører konkrete situationer, hvor der skønnes at være behov for operationel aktion fra Unionens side. De fastsætter mål og rækkevidde, de midler, der skal stilles til rådighed for Unionen, om nødvendig deres varighed, og betingelserne for deres gennemførelse.

2. Hvis der sker en ændring af forholdene, der har væsentlig betydning for et spørgsmål, der er genstand for en fælles aktion, reviderer Rådet principperne og målene for denne aktion og vedtager de nødvendige afgørelser. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, opretholdes den fælles aktion.

3. Fælles aktioner forpligter medlemsstaterne i deres stillingtagen og handlinger.

4. Rådet kan anmode Kommissionen om at forelægge det passende forslag vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik med henblik på at sikre gennemførelsen af en fælles aktion.

5. Enhver national stillingtagen eller handling i forbindelse med en fælles aktion forudsætter, at der sker underretning derom så betids, at der om nødvendigt kan holdes forudgående samråd i Rådet. Forpligtelsen til at give forhåndsunderretning gælder ikke for foranstaltninger, som alene indebærer transformation til det nationale plan af rådsafgørelser.

6. Gør forholdenes udvikling det påtrængende nødvendigt, og foreligger der ikke nogen rådsafgørelse, kan medlemsstaterne straks træffe de foranstaltninger, der er absolut nødvendige under hensyntagen til de almindelige mål for den fælles aktion.

En medlemsstat, der træffer sådanne foranstaltninger, underretter omgående Rådet herom.

7. Volder iværksættelsen af en fælles aktion alvorlige vanskeligheder for en medlemsstat, skal denne forelægge sagen for Rådet, der skal drøfte den og søge passende løsninger. Disse må ikke stride imod målene for aktionen eller være til skade for dens effektivitet.

Artikel 15 EU

Vedtagelse af fælles holdninger

Rådet vedtager fælles holdninger. Fælles holdninger fastlægger Unionens tilgang til et bestemt spørgsmål af geografisk eller tematisk karakter. Medlemsstaterne drager omsorg for, at deres nationale politik er i overensstemmelse med de fælles holdninger.

26

Artikel 16 EU

Samordnet og konvergent optræden

Medlemsstaterne orienterer hinanden og rådfører sig med hinanden i Rådet om alle udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, som er af almindelig interesse, med henblik på at sikre, at Unionen udøver sin indflydelse så effektivt som muligt gennem en samordnet og konvergent optræden.

Artikel 17 EU

Rækkevidden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

1. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle spørgsmål vedrørende Unionens sikkerhed, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, som vil kunne føre til et fælles forsvar, hvis Det Europæiske Råd træffer afgørelse herom. Det henstiller i så fald til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan afgørelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Unionens politik i denne artikels betydning berører ikke den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik og skal overholde de forpligtelser, som visse medlemsstater, hvis fælles forsvar foregår i Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO), har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for denne ramme.

Den gradvise udformning af en fælles forsvarspolitik understøttes, i det omfang medlemsstaterne måtte finde det hensigtsmæssigt, af samarbejde mellem dem på forsvarsmaterielområdet.

2. De spørgsmål, der er omhandlet i denne artikel, omfatter humanitære opgaver og redningsopgaver, fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse.

3. Afgørelser i henhold til denne artikel, der har indvirkning på forsvarsområdet, berører ikke de politikker og forpligtelser, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit.

4. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at der på bilateralt plan inden for rammerne af Den Vesteuropæiske Union (WEU) og NATO udvikles et tættere samarbejde mellem to eller flere medlemsstater, for så vidt dette samarbejde ikke er i strid med eller hæmmer det samarbejde, der er omhandlet i dette traktatafsnit.

5. Med henblik på at fremme målene i denne artikel vil bestemmelserne heri blive gennemgået på ny i overensstemmelse med artikel 48.

27

Artikel 18 EU

Formandskabets rolle

1. Formandskabet repræsenterer Unionen i anliggender vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

2. Formandskabet har ansvaret for iværksættelsen af afgørelser i henhold til dette traktatafsnit; i denne forbindelse udtrykker det i princippet Unionens holdning i internationale organisationer og på internationale konferencer.

3. Formandskabet bistås af generalsekretæren for Rådet, der udøver hvervet som højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

4. Kommissionen tilknyttes fuldt ud de i stk. 1 og 2 nævnte opgaver. Formandskabet bistås i disse opgaver om nødvendigt af den medlemsstat, der skal varetage det efterfølgende formandskab.

5. Rådet kan, når det skønner det nødvendigt, udpege en særlig repræsentant med et mandat i forbindelse med særlige politikspørgsmål.

Artikel 19 EU

Samordnet optræden i internationale sammenhænge

1. Medlemsstaterne samordner deres optræden i internationale organisationer og på internationale konferencer. De forsvare de fælles holdninger i disse fora.

I internationale organisationer og på internationale konferencer, hvori ikke alle medlemsstaterne deltager, forsvare de medlemsstater, der deltager, de fælles holdninger.

2. De medlemsstater, der er repræsenteret i internationale organisationer eller på internationale konferencer, hvor ikke alle medlemsstaterne er repræsenteret, skal holde disse underrettet om alle spørgsmål af fælles interesse, jf. dog stk. 1 og artikel 14, stk. 3.

De medlemsstater, der også er medlemmer af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, rådfører sig med hinanden og holder de øvrige medlemsstater fuldt ud underrettet. De medlemsstater, der er faste medlemmer af Sikkerhedsrådet, forsvare i udøvelsen af deres funktion Unionens holdninger og interesser, uden at dette dog berører det ansvar, der påhviler dem i medfør af De Forenede Nationers pagt.

Artikel 20 EU

Samarbejde mellem diplomatiske og konsulære missioner

28

Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære missioner og Kommissionens delegationer i tredjelande og på internationale konferencer samt deres repræsentationer ved internationale organisationer samarbejder for at sikre, at de fælles holdninger og fælles aktioner, som Rådet har vedtaget, overholdes og iværksættes.

De intensiverer deres samarbejde ved at udveksle oplysninger, foretage fælles vurderinger og bidrage til iværksættelsen af bestemmelserne i artikel 20 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 21 EU

Høring og underretning af Europa-Parlamentet

Formandskabet hører Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og påser, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter. Formandskabet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om udviklingen i Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Europa-Parlamentet kan stille spørgsmål eller rette henstillinger til Rådet. Det drøfter en gang om året de fremskridt, der er gjort med iværksættelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel 22 EU

Forslag fra medlemsstater og Kommissionen

1. Enhver medlemsstat eller Kommissionen kan forelægge Rådet alle spørgsmål vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og fremsætte forslag for Rådet.

2. I tilfælde, hvor der hurtigt skal træffes en afgørelse, indkalder formandskabet enten på egen foranledning eller på anmodning af Kommissionen eller en medlemsstat

inden for 48 timer eller, hvor en afgørelse er uopsættelig, inden for en endnu kortere frist til en ekstraordinær samling i Rådet.

Artikel 23 EU

Stemmeregler, konstruktiv afståelse, henvisning til Det Europæiske Råd

1. Afgørelser under dette traktatafsnit træffes af Rådet med enstemmighed. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, afholder sig fra at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af sådanne afgørelser.

Hvis et medlem af Rådet afholder sig fra at stemme i forbindelse med afstemninger, kan medlemmet kvalificere sin stemmeundladelse ved at afgive en formel erklæring i henhold til dette afsnit. I så fald er det pågældende medlem ikke forpligtet til at anvende afgørelsen, men accepterer, at afgørelsen forpligter Unionen. Under udvisning af gensidig solidaritet afholder den pågældende medlemsstat sig fra enhver handling, som vil kunne komme i konflikt med eller hindre en handling fra Unionens side på grundlag af den pågældende afgørelse, og de øvrige medlemsstater respekterer dens holdning. Hvis de medlemmer af Rådet, der på denne måde knytter en erklæring til deres stemmeundladelse, udgør over en tredjedel af stemmerne vægtet i overensstemmelse med artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er afgørelsen ikke vedtaget.

2. Uanset stk. 1 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal,

- når det vedtager fælles aktioner eller fælles holdninger eller træffer enhver anden afgørelse på grundlag af en fælles strategi
- når det træffer afgørelse om iværksættelse af en fælles aktion eller en fælles holdning
- når det udpeger en særlig repræsentant i henhold til artikel 18, stk. 5.

Hvis et medlem af Rådet erklærer, at det af vigtige, nærmere anførte årsager, der vedrører den nationale politik, agter at stemme imod vedtagelsen af en afgørelse, der skal træffes med kvalificeret flertal, finder der ikke afstemning sted. Rådet kan med kvalificeret flertal anmode om, at sagen henvises til Det Europæiske Råd med henblik på enstemmig afgørelse.

Rådets medlemmers stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. **Afgørelser træffes med mindst 255 stemmer, afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for.** Når Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan et medlem af Rådet kræve, at det kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør dette kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62 % af Unionens samlede befolkning. Hvis det viser sig, at denne betingelse ikke er opfyldt, er den pågældende afgørelse ikke vedtaget.

Dette stykke gælder ikke for afgørelser, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.

3. I procedurespørgsmål træffer Rådet afgørelse med et flertal af medlemmernes stemmer.

Artikel 24 EU

Internationale aftaler

1. Når det er nødvendigt at indgå en aftale med en eller flere stater eller internationale organisationer til gennemførelse af dette afsnit, kan Rådet bemyndige formandskabet, der om nødvendigt bistås af Kommissionen, til at indlede forhandlinger med henblik herpå. Sådanne aftaler indgås af Rådet efter henstilling fra formandskabet.

2. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et spørgsmål, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelse af interne afgørelser.

3. Når aftalen skal indgås med henblik på at iværksætte en fælles aktion eller en fælles holdning, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2.

4. Bestemmelserne i denne artikel gælder også for spørgsmål, der henhører under afsnit VI. Når aftalen vedrører et spørgsmål, hvor der kræves kvalificeret flertal for vedtagelse af interne afgørelser eller foranstaltninger, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3.

5. Ingen aftale er bindende for en medlemsstat, hvis repræsentant i Rådet meddeler, at medlemsstaten må opfylde de krav, der gælder ifølge dens egen forfatningsmæssige procedure; de øvrige medlemmer af Rådet kan dog vedtage, at aftalen skal gælde foreløbigt.

6. Aftaler, der indgås på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, er bindende for Unionens institutioner.

Artikel 25 EU

Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité

Med forbehold af artikel 207 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab følger en udenrigs- og sikkerhedspolitisk komité den internationale situation på de områder, der henhører under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og bidrager til at fastlægge politikken ved at afgive udtalelser til Rådet på dets foranledning eller på eget initiativ. Komitéen følger ligeledes iværksættelsen af den vedtagne politik med forbehold af formandskabets og Kommissionens beføjelser.

Inden for dette traktatafsnits område varetager denne komité under Rådets ansvar den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af krisestyringsoperationer.

Rådet kan med henblik på en krisestyringsoperation og for hele dennes varighed, som fastlagt af Rådet, bemyndige komitéen til at træffe relevante afgørelser vedrørende den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af operationen, dog med forbehold af artikel 47.

Artikel 26 EU

Rådets generalsekretær, den højtstående repræsentant

Rådets generalsekretær, der er højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bistår Rådet i spørgsmål, der falder ind under anvendelsesområdet for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, navnlig ved at bidrage til udformningen, forberedelsen og implementeringen af politikafgørelser, samt ved efter behov på Rådets vegne og på formandskabets anmodning at føre politisk dialog med tredjelande.

31

Artikel 27 EU

Kommissionens rolle

Kommissionen tilknyttes fuldt ud arbejdet vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel 27 A EU

Forstærket samarbejde til beskyttelse af de fælles værdier

1. Forstærket samarbejde på et af de områder, der er omhandlet i dette traktatafsnit, har til formål at beskytte Unionens værdier og tjene dens interesser som helhed ved at styrke dens identitet som en sammenhængende kraft i internationale sammenhænge. Det skal overholde

- principperne, målene, de overordnede retningslinjer og sammenhængen i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og de afgørelser, der træffes som led i denne politik
- Det Europæiske Fællesskabs beføjelser og
- sammenhængen mellem alle Unionens politikker og dens optræden udadtil.

2. Artikel 11-27 og artikel 27 B-28 finder anvendelse på det forstærkede samarbejde i henhold til denne artikel, medmindre andet er fastsat i artikel 27 C og i artikel 43-45.

Artikel 27 B EU

Forstærket samarbejde: fælles aktioner og fælles holdninger

Forstærket samarbejde i henhold til dette traktatafsnit vedrører iværksættelse af fælles aktioner eller fælles holdninger. Det kan ikke vedrøre spørgsmål, der har konsekvenser på det militære område eller på forsvarsområdet.

Artikel 27 C EU

Procedure for indførelse af forstærket samarbejde

Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde i henhold til artikel 27 B, retter anmodning herom til Rådet.

32

Anmodningen sendes til Kommissionen og til orientering til Europa-Parlamentet. Kommissionen afgiver udtalelse, navnlig om sammenhængen mellem det påtænkte forstærkede samarbejde og Unionens politikker. Bemyndigelsen gives af Rådet, som træffer afgørelse i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, andet og tredje afsnit, under overholdelse af artikel 43-45.

Artikel 27 D EU

Orientering af Rådet og EP om forstærket samarbejde

Med forbehold af formandskabets og Kommissionens beføjelser påser Rådets generalsekretær/højststående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik navnlig, at Europa-Parlamentet og alle medlemmer af Rådet orienteres fuldt ud om gennemførelsen af forstærket samarbejde inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel 27 E EU

Procedure for iværksættelse af forstærket samarbejde

En medlemsstat, som ønsker at deltage i et forstærket samarbejde indført i overensstemmelse med artikel 27 C, giver meddelelse herom til Rådet og informerer Kommissionen. Kommissionen sender inden tre måneder efter datoen for modtagelsen af meddelelsen Rådet en udtalelse. Inden fire måneder efter datoen for modtagelsen af meddelelsen træffer Rådet afgørelse om anmodningen og om sådanne særlige ordninger, som det måtte finde nødvendige. Afgørelsen betragtes som positiv, medmindre Rådet med kvalificeret flertal inden for samme frist beslutter at stille den i bero; i så fald begrundes Rådet sin beslutning og fastsætter en frist for fornyet behandling heraf.

I forbindelse med denne artikel træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal. Kvalificeret flertal defineres som samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer og samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers antal som dem, der er fastsat i artikel 23, stk. 2, tredje afsnit.

Artikel 28 EU

Finansiering af udgifter og anvendelse af bestemmelser i TEF

1. Artikel 189, 190, 196-199, 203, 204, 206-209, 213-219, 255 og 290 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

2. Institutionernes administrationsudgifter i forbindelse med bestemmelserne vedrørende de områder, der er omfattet af dette traktatafsnit, afholdes over De Europæiske Fællesskabs budget.

3. Aktionsudgifter til iværksættelse af de pågældende bestemmelser afholdes ligeledes over De Europæiske Fællesskabs budget bortset fra udgifter til operationer, der har indvirkning på militære eller forsvarsområdet, og tilfælde, hvor Rådet med enstemmighed træffer anden afgørelse.

Såfremt udgifterne ikke afholdes over De Europæiske Fællesskabs budget, afholdes de af medlemsstaterne efter fordelingsnøglen baseret på bruttonationalindkomsten, medmindre Rådet med enstemmighed træffer anden afgørelse. Hvad angår udgifter til operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, er medlemsstater, hvis repræsentant i Rådet har afgivet en formel erklæring i henhold til artikel 23, stk. 1, andet afsnit, ikke forpligtet til at bidrage til finansieringen heraf.

4. Budgetproceduren i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på de udgifter, der afholdes over De Europæiske Fællesskabs budget.

33

AFSNIT VI

BESTEMMELSER OM POLITISAMARBEJDE OG RETLIGT SAMARBEJDE I KRIMINALSAGER

Artikel 29 EU

Målsætning

Uden at det berører Det Europæiske Fællesskabs beføjelser, har Unionen som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udformning af fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager og gennem forebyggelse og bekæmpelse af racisme og fremmedhad.

Dette mål skal nås både ved at forebygge og bekæmpe organiseret og anden kriminalitet, især terrorisme, menneskehandel og overgreb mod børn, ulovlig narkotika-handel og ulovlig våbenhandel, korruption og svig, gennem:

- tættere samarbejde mellem medlemsstaternes politi, toldmyndigheder og andre kompetente myndigheder, både direkte og gennem Den Europæiske Politienhed (Europol), i overensstemmelse med artikel 30 og 32
- forstærket samarbejde mellem medlemsstaternes retlige og andre kompetente myndigheder, herunder gennem Den Europæiske Enhed for Retligt Samarbejde (Eurojust), i overensstemmelse med artikel 31 og 32
- om nødvendigt indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige regler i overensstemmelse med artikel 31, litra e).

Artikel 30 EU

Politisamarbejde; Europol

1. Fælles handling vedrørende politisamarbejde omfatter:

- a) operativt samarbejde mellem de kompetente myndigheder, herunder politi, toldmyndigheder og andre særlige retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne vedrørende forebyggelse, afsløring og efterforskning af kriminelle handlinger
- b) indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger, herunder oplysninger, som de retshåndhævende myndigheder er i besiddelse af på baggrund af rapporter om mistænkelige finansielle transaktioner, navnlig via Europol, under overholdelse af relevante bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger
- c) samarbejde og fælles initiativer inden for uddannelse, udveksling af forbindelsesofficerer, udstationering, brug af udstyr og kriminalvidenskabelig forskning
- d) fælles vurdering af bestemte efterforskningsteknikker, der vedrører afsløring af grove former for organiseret kriminalitet.

2. Rådet skal fremme samarbejdet via Europol og skal især inden 5 år efter Amsterdamtraktatens ikrafttræden:

- a) sætte Europol i stand til at lette og støtte forberedelsen og fremme samordningen og gennemførelsen af særlige efterforskningsaktioner mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder fælles operative aktioner med deltagelse af repræsentanter for Europol i en støttefunktion

- b) vedtage foranstaltninger, der sætter Europol i stand til at anmode de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om at gennemføre og samordne deres efterforskning i særlige tilfælde og til at udvikle særlig sagkundskab, som kan stilles til rådighed for medlemsstaterne for at bistå dem i efterforskningen af sager vedrørende organiseret kriminalitet
- c) fremme forbindelsesordninger mellem embedsmænd inden for anklagemyndighed og efterforskning med særligt kendskab til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, i tæt samarbejde med Europol
- d) oprette et forsknings-, dokumentations- og statistiknet vedrørende grænseoverskridende kriminalitet.

Artikel 31 EU

Retligt samarbejde i kriminalsager

35

1. Fælles handling vedrørende retligt samarbejde i kriminalsager omfatter:

- a) fremme og fremskyndelse af samarbejdet vedrørende retspleje og fuldbyrdelse af afgørelser mellem kompetente ministerier og retlige eller tilsvarende myndigheder i medlemsstaterne, herunder, når det er relevant, gennem Eurojust
- b) lettelse af udlevering mellem medlemsstaterne
- c) sikring af forenelighed mellem medlemsstaternes gældende regler, i det omfang det er nødvendigt for at forbedre samarbejdet
- d) forebyggelse af konflikter om stedlig kompetence mellem medlemsstaterne
- e) gradvis vedtagelse af foranstaltninger til fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger, og for straffene for organiseret kriminalitet, terrorisme og ulovlig narkotikahandel.

2. Rådet skal fremme samarbejdet via Eurojust ved

- a) at sætte Eurojust i stand til at bidrage til en passende koordinering mellem medlemsstaternes nationale retsforfølgende myndigheder
- b) at fremme Eurojusts støtte i efterforskningen i kriminalsager vedrørende grov grænseoverskridende kriminalitet, især i forbindelse med organiseret kriminalitet, navnlig under hensyntagen til Europols analyser
- c) at lette et tæt samarbejde mellem Eurojust og det europæiske retlige netværk, specielt med henblik på at lette efterkommelse af retsanmodninger og udleveringsbegæring.

Artikel 32 EU

Myndighedsudøvelse på en anden medlemsstats område

Rådet fastsætter de betingelser og begrænsninger, hvorunder de kompetente myndigheder, der er nævnt i artikel 30 og 31, kan arbejde på en anden medlemsstats område i samarbejde og i forståelse med denne stats myndigheder.

Artikel 33 EU

Lov og orden og den indre sikkerhed

Dette traktatafsnit er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan udøve deres beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

36

Artikel 34 EU

Samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente tjenester

1. På de i dette traktatafsnit omhandlede områder underretter og konsulterer medlemsstaterne hinanden i Rådet for at samordne deres optræden. De etablerer med henblik herpå et samarbejde mellem de kompetente tjenester i deres respektive administrationer.
2. Rådet træffer foranstaltninger og fremmer samarbejde under anvendelse af den passende form og fremgangsmåde, der er fastsat i dette traktatafsnit, med henblik på at bidrage til opfyldelse af Unionens målsætninger. Rådet kan med henblik herpå på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen med enstemmighed:
 - a) vedtage fælles holdninger, hvori det fastlægger Unionens tilgang til et bestemt spørgsmål
 - b) vedtage rammeafgørelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser; rammeafgørelser er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. De indebærer ikke umiddelbar anvendelighed
 - c) vedtage afgørelser i ethvert andet øjemed i overensstemmelse med målsætningerne i dette traktatafsnit, uden at de dog indebærer nogen indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Disse afgørelser er bindende, og de indebærer ikke umiddelbar anvendelighed; Rådet vedtager med kvalificeret flertal de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre afgørelserne på unionsplan
 - d) udarbejde konventioner, som det anbefaler, at medlemsstaterne vedtager i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Medlems-

staterne indleder de relevante procedurer inden for en tidsfrist, som Rådet fastsætter.

Når konventioner er vedtaget af mindst halvdelen af medlemsstaterne, træder de i kraft for disse medlemsstater, medmindre andet er fastsat i dem. Gennemførelsesforanstaltningerne til disse konventioner vedtages i Rådet med et flertal på to tredjedele af de kontraherende parter.

3. Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer den vægt, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, **og afgørelse træffes med mindst 255 stemmer, afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for.** Når Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan et medlem af Rådet kræve, at det kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør dette kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62 % af Unionens samlede befolkning. Hvis det viser sig, at denne betingelse ikke er opfyldt, er den pågældende afgørelse ikke vedtaget.

4. I procedurespørgsmål træffer Rådet afgørelse med et flertal af medlemmernes stemmer.

Artikel 35 EU

Domstolens kompetence

1. De Europæiske Fællesskabers Domstol har på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om gyldigheden og fortolkningen af rammeafgørelser og andre afgørelser, om fortolkningen af konventioner, der er udarbejdet i henhold til dette traktatafsnit, og om gyldigheden og fortolkningen af gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

2. I en erklæring fremsat i forbindelse med undertegnelsen af Amsterdam-traktaten eller på ethvert senere tidspunkt vil en medlemsstat kunne godkende, at Domstolen får kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse som anført i stk. 1.

3. En medlemsstat, der fremsætter en erklæring i henhold til stk. 2, anfører, at enten

- a) kan en ret i denne medlemsstat, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, der rejses under en retssag ved denne ret, og som angår gyldigheden eller fortolkningen af en retsakt som nævnt i stk. 1, når den pågældende ret skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, eller
- b) kan en ret i denne medlemsstat anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, der rejses under en retssag ved denne ret,

og som angår gyldigheden eller fortolkningen af en retsakt som nævnt i stk. 1, når den pågældende ret skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom.

4. En medlemsstat kan, uanset om den har fremsat en erklæring i henhold til stk. 2, indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen i sager som omhandlet i stk. 1.

5. Domstolen har ingen kompetence til at prøve gyldigheden eller proportionaliteten af operationer, som udføres af en medlemsstats politi eller andre retshåndhævende myndigheder, eller udøvelsen af medlemsstaternes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

38

6. Domstolen har kompetence til at prøve lovligheden af rammeafgørelser og andre afgørelser i forbindelse med klager, der af en medlemsstat eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse samt af magtfordrejning. De i dette stykke omhandlede klager skal indgives senest to måneder efter, at retsakten er offentliggjort.

7. Domstolen har kompetence til at afgøre alle tvister mellem medlemsstaterne vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 34, stk. 2, hvis sådanne tvister ikke kan bilægges af Rådet inden seks måneder efter, at et medlem af Rådet har forelagt det sagen. Domstolen har endvidere kompetence til at afgøre alle tvister mellem medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af konventioner, der er udarbejdet i henhold til artikel 34, stk. 2, litra d).

Artikel 36 EU

Koordinationsudvalget

1. Der nedsættes et koordinationsudvalg bestående af højtstående embedsmænd. Udvalget har ud over sin koordinerende funktion til opgave:

- at afgive udtalelser til Rådet, enten på dettes opfordring eller på eget initiativ
- med forbehold af artikel 207 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde på de områder, der er nævnt i artikel 29.

2. Kommissionen tilknyttes fuldt ud arbejdet på de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

Artikel 37 EU

Medlemsstaternes udtalelser i internationale sammenhænge

Medlemsstaterne udtaler sig i internationale organisationer og under internationale konferencer, som de deltager i, i overensstemmelse med de fælles holdninger, der fastlægges i medfør af bestemmelserne i dette traktatafsnit.

Artikel 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse i de spørgsmål, der hører under dette traktatafsnit.

Artikel 38 EU

Internationale aftaler

De i artikel 24 omhandlede aftaler kan omfatte spørgsmål, der hører under dette traktatafsnit.

39

Artikel 39 EU

Høring og underrettelse af Europa-Parlamentet

1. Rådet hører Europa-Parlamentet, før det vedtager foranstaltninger som nævnt i artikel 34, stk. 2, litra b), c) og d). Europa-Parlamentet afgiver udtalelse inden for en frist, som Rådet kan fastsætte, men som skal være på mindst tre måneder. Hvis der ikke afgives udtalelse inden for denne frist, kan Rådet træffe afgørelse.

2. Formandskabet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om det arbejde, der finder sted vedrørende områder, som henhører under dette traktatafsnit.

3. Europa-Parlamentet kan stille spørgsmål og rette henstillinger til Rådet. Det har hvert år en drøftelse om de fremskridt, der er gjort med hensyn til de områder, der er omhandlet i dette traktatafsnit.

Artikel 40 EU

Forstærket samarbejde inden for politi- og retsområde

1. Forstærket samarbejde på et af de områder, der er omhandlet i dette traktatafsnit, har til formål at gøre det muligt for Unionen hurtigere at udvikle sig til et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed under overholdelse af Det Europæiske Fællesskabs beføjelser og de mål, der er fastsat i dette traktatafsnit.

2. Artikel 29-39 og artikel 40 A, 40 B og 41 finder anvendelse på forstærket samarbejde i henhold til denne artikel, medmindre andet er fastsat i artikel 40 A og artikel 43-45.

3. De bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der vedrører Domstolens beføjelser samt udøvelsen af disse beføjelser, finder anvendelse på denne artikel samt på artikel 40 A og 40 B.

Artikel 40 A EU

Procedure for indførelse af forstærket samarbejde

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde i henhold til artikel 40, retter anmodning til Kommissionen, der kan forelægge Rådet et forslag herom. Hvis Kommissionen ikke fremsætter noget forslag, giver den de berørte medlemsstater en begrundelse herfor. Disse kan så forelægge Rådet et initiativ med henblik på at få bemyndigelse til det pågældende forstærkede samarbejde.

40

2. Bemyndigelsen i stk. 1 gives, under overholdelse af artikel 43-45, af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen eller på initiativ af mindst otte medlemsstater og efter høring af Europa-Parlamentet. Rådets medlemmers stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Et medlem af Rådet kan anmode om, at sagen forelægges Det Europæiske Råd. Efter denne forelæggelse for Det Europæiske Råd kan Rådet træffe afgørelse i overensstemmelse med første afsnit i dette stykke.

Artikel 40 B EU

Procedure for de øvrige medlemsstaters deltagelse

En medlemsstat, som ønsker at deltage i et forstærket samarbejde indført i overensstemmelse med artikel 40 A, giver meddelelse herom til Rådet og til Kommissionen, som inden tre måneder efter datoen for modtagelsen af denne meddelelse afgiver en udtalelse til Rådet, eventuelt med en henstilling vedrørende særlige ordninger, som den måtte finde nødvendige, for at den berørte medlemsstat kan deltage i det pågældende samarbejde. Rådet træffer afgørelse om anmodningen inden fire måneder efter datoen for modtagelsen af meddelelsen. Afgørelsen betragtes som positiv, medmindre Rådet med kvalificeret flertal inden for samme frist beslutter at stille den i bero; i så fald begrundes Rådet sin beslutning og fastsætter en frist for fornyet behandling heraf.

I forbindelse med denne artikel træffer Rådet afgørelse på betingelserne i artikel 44, stk. 1.

Artikel 41 EU

Finansiering af udgifter og anvendelse af bestemmelser i TEF

1. Artikel 189, 190, 195, 196-199, 203 og 204, artikel 205, stk. 3, og artikel 206-209, 213-219, 255 og 290 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.
2. De administrationsudgifter, som bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit, medfører for institutionerne, afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget.
3. Aktionsudgifter til iværksættelse af de pågældende bestemmelser afholdes ligeledes over De Europæiske Fællesskabers budget, medmindre Rådet træffer anden afgørelse med enstemmighed. I tilfælde, hvor udgifterne ikke afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget, afholdes de af medlemsstaterne efter fordelingsnøglen baseret på bruttonationalindkomsten, medmindre Rådet træffer anden afgørelse med enstemmighed.
4. Budgetproceduren i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på de udgifter, der afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget.

41

Artikel 42 EU

Overførelse af områder til EF-samarbejdet om fri bevægelighed

Rådet kan med enstemmighed på initiativ af Kommissionen eller en medlemsstat og efter høring af Europa-Parlamentet beslutte, at handlinger, der henhører under områder, som er nævnt i artikel 29, skal være omfattet af afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og samtidig bestemme, hvilke afstemningsregler der skal gælde herfor. Det henstiller til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan beslutning i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

AFSNIT VII

BESTEMMELSER OM FORSTÆRKET SAMARBEJDE

Artikel 43 EU

Generelle krav til forstærket samarbejde, "fleksibilitet"

Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde, kan anvende de institutioner, procedurer og mekanismer, der er omhandlet i denne traktat og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvis samarbejdet

42

- a) tager sigte på at fremme Unionens og Fællesskabets mål, beskytte og varetage deres interesser og styrke deres integrationsproces
- b) overholder de omhandlede traktater og Unionens fælles institutionelle ramme
- c) overholder gældende fællesskabsret og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til de øvrige bestemmelser i de omhandlede traktater
- d) forbliver inden for rammerne af Unionens eller Fællesskabets beføjelser og ikke vedrører områder, der henhører under Fællesskabets enekompetence
- e) ikke skader det indre marked som defineret i artikel 14, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller den økonomiske og sociale samhørighed, der er indført i henhold til afsnit XVII i samme traktat
- f) ikke indebærer begrænsning af eller forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke fordrejer konkurrencevilkårene mellem dem
- g) omfatter mindst otte medlemsstater
- h) respekterer ikke-deltagende medlemsstaters beføjelser, rettigheder og forpligtelser
- i) ikke berører bestemmelserne i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union
- j) er åbent for alle medlemsstater i overensstemmelse med artikel 43 B.

Artikel 43 A EU

Forstærket samarbejde som "sidste udvej"

Forstærket samarbejde kan kun iværksættes som en sidste udvej, når det er fastslået i Rådet, at de fastsatte mål ikke kan nås inden for en rimelig frist ved anvendelse af de relevante bestemmelser i traktaterne.

Artikel 43 B EU

Medlemmernes deltagelse i forstærket samarbejde

Forstærket samarbejde er åbent for alle medlemsstater, når det indføres. Det vil ligeledes være åbent for alle medlemsstater når som helst derefter i overensstemmelse med artikel 11 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 27 E og 40 B i nærværende traktat, forudsat at medlemsstaterne efterkommer den oprindelige afgørelse og de afgørelser, der er truffet i henhold hertil. Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde, skal tilskynde til, at det størst mulige antal medlemsstater deltager.

43

Artikel 44 EU

Forhandlinger og vedtagelser vedr. forstærket samarbejde

1. Med henblik på vedtagelsen af de retsakter og afgørelser, der er nødvendige for gennemførelsen af et forstærket samarbejde som omhandlet i artikel 43, gælder de relevante institutionelle bestemmelser i denne traktat og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Medens alle Rådets medlemmer skal kunne deltage i forhandlingerne, er det imidlertid kun repræsentanterne for de deltagende medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af afgørelser. Kvalificeret flertal defineres som samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer og samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers antal som dem, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 23, stk. 2, andet og tredje afsnit, i nærværende traktat for så vidt angår forstærket samarbejde på grundlag af artikel 27 C. Enstemmighed kræver kun de berørte rådsmedlemmers stemmer.

Sådanne retsakter og afgørelser indgår ikke som en del af gældende EU-ret.

2. Medlemsstaterne skal, i det omfang de er berørt, anvende de retsakter og afgørelser, der vedtages til gennemførelse af det forstærkede samarbejde, som de deltager i. Sådanne retsakter og afgørelser er kun bindende for de deltagende medlemsstater og gælder i givet fald kun umiddelbart i disse stater. Medlemsstater, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde, må ikke hæmme de deltagende medlemsstaters gennemførelse heraf.

Artikel 44 A EU

Afholdelse af udgifter vedr. gennemførelsen af et forstærket samarbejde

De udgifter, bortset fra institutionernes administrationsomkostninger, som gennemførelsen af et forstærket samarbejde medfører, afholdes af de deltagende medlemsstater, medmindre Rådet beslutter andet med enstemmighed blandt alle sine medlemmer efter høring af Europa-Parlamentet.

Artikel 45 EU

Sammenhæng med Unionens og Fællesskabets politikker

Rådet og Kommissionen sikrer sammenhæng i de foranstaltninger, der gennemføres på grundlag af dette afsnit, samt sammenhæng mellem disse foranstaltninger og Unionens og Fællesskabets politikker og samarbejder med henblik herpå.

44

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46 EU

Domstolens kompetence mht. traktaterne

De bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, der vedrører EF-Domstolens kompetence samt udøvelsen af denne kompetence, finder kun anvendelse på følgende bestemmelser i nærværende traktat:

- a) bestemmelserne om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab;
- b) bestemmelserne i afsnit VI på de i artikel 35 fastsatte betingelser
- c) bestemmelserne i afsnit VII på de i artikel 11 og 11 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 40 i nærværende traktat fastsatte betingelser
- d) artikel 6, stk. 2, med hensyn til institutionernes handlinger, for så vidt Domstolen har kompetence i henhold til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og i henhold til nærværende traktat

- e) procedurebestemmelserne - og kun dem - i artikel 7, idet Domstolen træffer afgørelse på begæring af den berørte medlemsstat inden for en frist på en måned fra den dato, hvor Rådet har fastslået den pågældende situation i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.
- f) artikel 46-53.

Artikel 47 EU

Forholdet til eksisterende traktater

Med forbehold af bestemmelserne om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab samt nærværende afsluttende bestemmelser er der intet i nærværende traktat, der berører traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og senere traktater og akter om ændring eller supplerung af disse.

45

Artikel 48 EU

Traktatændringer og afholdelse af regeringskonferencer

Enhver medlemsstats regering eller Kommissionen kan forelægge Rådet forslag til ændring af de traktater, som Unionen bygger på.

Hvis Rådet efter høring af Europa-Parlamentet og i givet fald af Kommissionen udtaler sig til fordel for afholdelse af en konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, indkaldes denne af Rådets formand for i fællesskab at fastlægge de ændringer, der skal foretages i nævnte traktater. Hvis det drejer sig om institutionelle ændringer på det monetære område, skal Rådet for Den Europæiske Centralbank også høres.

Ændringerne træder i kraft efter at være blevet ratificeret af alle medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 49 EU

Ansøgning om EU-medlemskab; procedure og vilkår for optagelse

Enhver europæisk stat, som overholder principperne i artikel 6, stk. 1, kan ansøge om at blive medlem af Unionen. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Kommissionen og efter samstemmende udtagelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med absolut flertal blandt sine medlemmer.

Vilkårene for optagelsen og sådanne tilpasninger af de til grund for Unionen liggende traktater, som optagelsen medfører, fastlægges ved en aftale mellem medlems-

staterne og den ansøgende stat. Denne aftale forelægges samtlige kontraherende stater til ratifikation i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 50 EU

Ophævelse af visse bestemmelser

Artikel 2-7 og artikel 10-19 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, undertegnet i Bruxelles den 8. april 1965, ophæves.

Artikel 2, artikel 3, stk. 2, og afsnit III i Den Europæiske Fælles Akt, undertegnet i Luxembourg den 17. februar 1986 og i Haag den 28. februar 1986, ophæves.

46

Artikel 51 EU

Traktatens tidsmæssige udstrækning

Denne traktat er indgået for ubegrænset tid.

Artikel 52 EU

Ratifikation, deponering og ikrafttræden

Denne traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks regering.

Denne traktat træder i kraft den 1. januar 1993, forudsat at samtlige ratifikationsinstrumenter er deponeret eller, hvis dette ikke er tilfældet, den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument.

Artikel 53 EU

Traktatens officielle sprog

Denne traktat, der er udarbejdet i et eksemplar på dansk, engelsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, deponeres i Den Italienske Republiks regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet genpart til hver af de øvrige signatarstaters regeringer.

I medfør af tiltrædelsestraktaterne har teksterne til denne traktat på **bulgarsk**, estisk, finsk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, **rumænsk**, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk, tilsvarende samme gyldighed.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne traktat.

Udfærdiget i Maastricht, den syvende februar nitten hundrede og tooghalvfems.

(listen over befuldmægtigede er ikke gengivet)